

MÉG EGYSZER A SZIGORLATI RENDSZERRŐL

Kétszeresen is mégegyszer. Először azért, mert egyszer már szó volt róla a KözHír idei 2. számában, másodszor azért, mert abban a cikkben egyszer már elmondtam én is a véleményemet.

Igaz, a szigorlati rendről, s nem a mások véleményéről. Pontosabban valakinek a véleményéről, aki a dékáni hivatalban nyilatkozott, s aki rettegvé várta, mikor jön hozzájuk a "szigorlati rendszer első áldozata", akivel majd nem tudnak mit kezdeni, stb. Régen baj, ha egy dékáni hivatali dolgozó nem tudja, mit kell kezdeni egy hallgatóval, aki valamilyen – bármilyen! – vizsgán elbukik, majd a vizsgaismétlési lehetőségeket kimeríti. Ugyanis ebből a szempontból a jelenlegi matematika szigorlat semmiiben sem különbözik a régebbi típusú szigorlattól, de bármilyen más tantárgy vizsgájától sem, mondjuk a gépelem vizsgától, amit szintén a 6. félév vizsgaidőszakában kell letenni.

Én úgy tudom, ha egy hallgató mondjuk gépelemből június elején megbukik, egy hét múlva ívézik, ha akkor is megbukik, akkor vagy még júniusban, vagy augusztus végén mégegyszer nekimegy – szóval a szokásos eljárás. Szeptemberre minden esetre eldől, hogy beiratkozhat-e a 7. félévre, vagy sem. Ha nem, még mindig lehet évismétlő, föltéve, hogy ezt a lehetőséget még nem merítette ki. Évismétlőként kérhet – és kaphat – felmentést egyes tárgyak újrahallgatása alól, a dékánhelyettes döntésétől függően.

Nos, pontosan ugyanez a helyzet a matek szigorlattal is. Egyszerűen nem lehet más, mert soha senki nem szabályozta másként, éppen ezért erről semmiféle rendelkezés nem jelent – nem jelenhetett! – meg. A kar vezetői egyetlen egy gyakorlatias kérdésben alakították ki elvi állásfoglalást, nevezetesen abban, hogy ha egy hallgató a matek – vagy később a mechanika – szigorlat miatt (és csak, emiatt) évismétlésre szorul, a dékánhelyettes az adott (6., ill. 7.) félév mely tantárgyától adjon felmentést.

Egyelőre az állásfoglalás: mindegyikből,

ezért az ilyen évismétlés formailag – de nem jogilag! – évkihagyáshoz hasonlít.

Akkor miből áll a rendelkezés lényege? Abból, hogy a szigorlatot – elválasztva az utolsó kollokviumtól – a 3. ill. a 4. félév helyett más (a 6., ill. a 7.) félévek vizsgaidőszakához rendeli. Minden egyéb marad változatlan. Pontosabban: minden egyéb, ami eddig érvényben volt, marad változatlan, de pluszként jön hozzá néhány kedvezmény, illetve lehetőség, és éppen a lehetőségek biztosítják, hogy aki a régi rendszer szerint akar szigorlatozni, megteheti! (Kivéve azt, hogy egy napon, egyszerre tegye le a kollokviumot meg a szigorlatot, de ezt a szétválasztást különben mindenki helyesli.) Ugyanis a két évvel ezelőtti kari tanácsi döntés megadta a lehetőséget az előszigorlatra, tehát – ha valaki akarja! – a 3. félévi matematika vizsgát követő napok valamelyikében a szigorlatot is leteheti.

Ha akarja. De valami megfoghatatlan okból az új szigorlati rend hibájaként rójja fel a nyilatkozók egy része, hogy a hallgató akaratától függ: a régi rend szerint egy lendülettel vizsgázik-e, vagy az új szerint. Legalább is erre gondol az ember, amikor a "halogatás", a "halasztás" szavakat prejeratív értelemben használják. (Tizedrangú kérdés, s csak nézőponttól függ, hogy halasztásnak mondható-e, ha valaki a 6. félévi vizsgaidőszakhoz kötött szigorlatot a 3. félévre tervezett előrehozatal helyett "csak" a 4. vagy 5. félévre hozza előre.) Sokkal sajnálatosabb az, hogy ha a sok "halasztástól" megijedünk, és azt a minimális önálló döntési lehetőséget is visszavonjuk a hallgatóktól, amit az új szigorlati rend biztosít nekik.

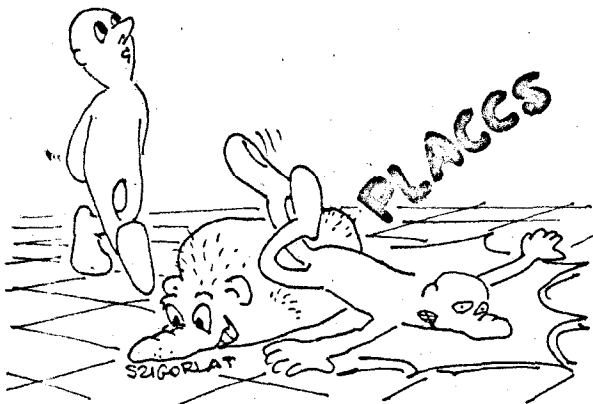
Gondoljuk meg, hogy az öt év alatt valójában hány esetben állítjuk valóban döntési helyzetbe a hallgatókat? És ha valahol – mint itt – állítjuk, de bizonyos "kedvezőtlen" tapasztalatok miatt azt hisszük, hogy a hallgatók "éretlenek" erre, s

ezért pánikba esünk, vajon hogy teszünk eleget az únos-untalan hangoztatott célkitűzésnek, miszerint a hallgatóságot nagyobb önállóságra kell nevelni?

Az is feltűnő, hogy sokan a "halogatás"-t más szempontból is negatív jelenségként értékelik: "aki például a harmadik év végén jött el szigorlatozni, annak nem ismételni, de újratanulni kellett a matematikát" vagy "rengeteget felejtettem, újra kellett tanulnom azt is, amit egyszer már tudtam". (Matematikáról van szó, nem lexikális tananyagról!) Vajon a baj, hogy újra kell tanulni, nem az hogy elfelejtette? Különös következtetés: legyen egy "még újabb" szigorlati rend, s lehetőség helyett kényszer szorítsa a hallgatókat, hogy gyorsan szigorlatozzának le, még mielőtt elfelejtenék a tananyagot.

Vagyis a szigorlat egy szükséges rossz, esünk át rajta minél hamarább? Ezután nincs szükség

arra, hogy a hallgatók tudása mélyebb, átfogóbb legyen? Különbözik ennek a megköveteléséről a tanszék eleve lemondott, amikor nem használta ki az új szigorlati rend adta lehetőségeket, s nem változtatott a követelményrendszeren, ami abból is látszik, hogy még korábban 6-8 hallgató végleg elvérzett a matek szigorlaton, addig most kivétel nélkül mindenki átment! Persze ezt más oldalról is meg lehet közelíteni: ha –s ezt feltételezem– a tanszék nem csökkentette a követelményeket, és ennek ellenére még sem lett lemorzsolódás, vajon ez az új szigorlati rend rovására vagy előnyére irandó? Különösen, ha figyelembe vesszük, hogy pl. egy 6. félévben szerzett hármas osztályzat értéke más (sokkal magasabb!) mint egy 3. félévben szerzetté, éppen a sokak által kárhóztatott "újratanulás", s az ezzel együttjáró szilárdabb tudás eredményeként.

Befejezésül annyit: a régi szigorlati rend idején kibukott hallgatók mit kezdhettek az ittelőtöltött másfél–két évvel? Jobbik esetben –rengeteg különbözettel– be tudtak jutni egy főiskolára, s négy év alatt üzemmérnöki oklevelet szerezhettek. Az új szigorlati rend "melléktermékeként" ez a probléma a járműgépész szakon eltűnt, a gépesítési

szakon a minimálisra zsugorodott, a közlekedési szakon pedig kisebb mértékűvé csökkent. Ez a körülmény egyébként előbb-utóbb az illetékes tanszéket arra fogja ösztönözni, hogy az általuk helyesnek ítélt követelményekhez következetesebben ragaszkodjanak, s ez jelentősen hozzájárulhat majd az annyira várt színvonal emeléséhez.

Összefoglalva egy hasonlattal: az új szigorlati rend annyira különbözik a régitől, mint egy sztereo lemezjátszó a monó lemezjátszótól. Le lehet rajta játszani a monó lemezt is, de hátha van már valakinek sztereo lemeze?

Dr. Lévai Zoltán

PÁLYÁZAT

A MAGYAR RÁDIÓ

pályázatot hirdet

IFJÚSÁGI MUNKASTÚDIÓJÁBA

leendő újságírók, riporterek előzetes szakmai felkészítésére.

Jelentkezhetnek:

azok a III., IV., V. éves egyetemi hallgatók, vagy már egyetemi végzettséggel rendelkező fiatalok, akik indíttatást és tehetséget éreznek a rádiós újságíráshoz.

A pályázóknak széles körű politikai tájékozottsággal, jó írás- és beszédképességgel, megfelelő hanganyaggal és legalább egy idegen nyelv középfokú ismeretével kell rendelkezniük.

A jelentkezés határideje: 1985. november 15.

Kérjük, hogy eddig az időpontig a pályázók egy önéletrajzot és egy db legfeljebb két flekkes, erre a célra készült publicisztikai írást küldjenek be bármilyen témakörben és műfajban /cikk, kommentár, glossza/.

Címünk: Magyar Rádió Személyzeti és Oktatási Osztály

/1800 Budapest, Bródy S. u. 5-7./

FŐCIBAJNOKSÁG

Ez évben is megrendezzük a Közlekedési Kar oktatói /dolgozói/ és hallgatói részére a kispályás focibajnokságot a Landler Kolesz kosárlabda pályáján. Egy csapat max. 7 főből állhat. Egy mérkőzés 2 x 20 perces, a csapatok 4 fővel játszanak. Bővebb felvilágosítás és nevezés: Zsikla Józsefnél III. szoba.

Nevezési határidő: október 6.

ALMA

Már a megérkezés napján különös meglepetéssel szolgált a tiszabögi vendégszeret. Eppen első vacsorámat rágcsáltam, kritikusan ízlelgetve és találgatva a szakácsok képességeit, amikor valaki megbökte a könyökömet. Nem szeretem, ha evés közben zavarnak, ezért kissé morcosan fordultam oldalra. Egy kissé meghökkenett a látvány, ugyanis egy természetes blöki /magyar nevén eb/ bökdöste a könyökömet, részt követelvé magának a vacsorából. Csak a rántott-húsom egy részének feláldozása után sikerült megszabadulnom ettől a kellemetlen látogatótól, úgy látszik, ez helyi specialitás, hogy a vacsorához állati vendég is jár.

Másnap reggel, amikor még a nap is csak éppen kidugta fejét a látóhatár alól, mi már az almáskertben dideregve vártuk az eligazítást, ahol rengeteg érdekes dolgot hoztak a tudomásunkra. Megtudtuk, hogy benyomásaink csak nekünk lehetnek, de az almának nem, továbbá a fusikladiumos almát nem szabad a ládába beszerezni. Egyébként pedig viselkedjünk ember módjára, mert különben... Ezek után, úgy megrémültünk, hogy nem mertünk az almához nyúlni egész nap, nehogy ütődött legyen, vagy esetleg egy fusikladiumot beszereljünk a ládába, közben persze igyekeztünk ember módjára viselkedni. A balesetvédelmi oktatás sem maradt nyom nélkül bennünk, nagyrabecsült tankörtársam /P.Öcsi/ kiadta a jelszót: "Dolgozz keveset,

hogy ne érjen baleset!"

A fenti erőfeszítéseink azonban nem találkoztak a gazdaság vezetőinek elismerésével, ezért komoly kellemetlenségeket hoztak kilátásba, amelyekhez kísérő tanáraink csatolták a sajátjaikat, és főleg az utóbbiak hatására megkíséreltük a lehetetlent; almát szedtünk.

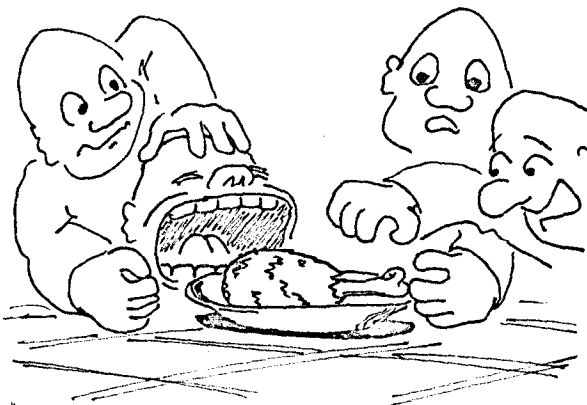
A munkán kívül persze a szórakozás sem maradt el. Az egyik legjobb talán a foci volt, ugyanis egy kis ügyességgel sikerülhetett olyan sérüléseket szerezni, ami felmentést jelentett a másnapi munka alól. A pingpongozás ebben eredményt nem hozott.

Egyik nap gondolkodtató filmet vetítettek, minden öt perc film után egy kis szünet következett, így volt idő gondolkozni a látottakon. A következő filmvetítés még ennél is izgalmasabb volt, mert le sem vetítették a filmet, csak ígérték, hogy jön, jön, de végül elmaradt. Minden valamirevaló almatáborban szokás vetél-

kedőt rendezni. Itt dől el, melyik csapat az ügyesebb, szellemesebb, esetleg éhesebb. Most a pálmát a kar egyik legkiválóbbja, a gépesítési szak vitte el. Nagy sikert aratott Ósau elvtárs egy napjáról készített algoritmusuk, és Óda az almához című versikéjük.

Természetesen nem szabad elfeledkezni a politikai előadásról, beszélgetésről sem, amelynek vezetője Herman József az M-L Intézet oktatója volt. Igaz akadt két hallgató, aki a beszélgetés mottóját meghallva "Vigyázo szemünket Moszkvára vessük" pánikszzerűen elmenekült, de a többség, aki maradt, azt hiszem, nem bánta meg. Kellemes epizódjai voltak a mindennapi munkának a két alma leszedése közötti almaháborúk, amelyek általában a brigádok között dúltak, és rendszerint azzal kezdődtek, hogy a másik visszadobott. Sikerült ebből egy rögtönzött bemutatót rendezni karunk dékánhelyettesének és a gazdaság főkartészájának, igaz, szándékunk ellenére. Nekik, főleg az utóbbi elvtársnak nem okoztak maradéktalan örömet a látottak. Így este, katonai kifejezéssel élve a "szőnyeg szélén" voltunk, ahol sikerült meggyőzni bennünket arról, hogy a másnapi döntőt elhalasszuk és döntetlenben állapodjunk meg.

Végetért hát az almatábor, lehet értékelni, következtetéseket levonni. Egy dolog egyértelműen jobb volt az előzőnél; a kaja. Szinte már divat szidni a közösségi étkeztetés színvonalát, a menzát, de a tiszabögi kosztra talán csak a meanyisége miatt lehetett néha panasz.

Végül, de nem utolsó sorban meg kell említeni a 246-os tankör felajánlását, aki keresetének 20 %-át ajánlotta fel a berhidai földrendgészkárosultak javára. Sajnos más tankörök nem csatlakoztak a felajánláshoz, sőt egyesek ostoba tréfával neveltségessé próbálták tenni azt.

Úgy látszik, már mi is csak saját magunkkal törődünk?!
Kelenen II. László

IRODALOM SÁROK

„Akkor egy rövidke ideig úgy tűnt; a két munkáspárt együttesen fog neki az ország újjáépítésének...Egy időre mintha a viták éle is tompult volna, és inkább csak élcelődésként merült fel egy-egy megjegyzés.”

JENT ÉS LENT

Fehér holló a könyvesboltok polcain a koalíciós időként emlegetett negyvenes éveket elemző tanulmány vagy visszamelegkezés, s nem igazán gyakoriak aze korban játszódó szépirodalmi alkotások sem. A korábban „népszerű” világháború után napjainkban egymást érik az ötvenes éveket boncolgató regények-filmek-szindarabok. A két időszak közti öt év azonban még mindig hiányzik.

1945-1950. Ez az alcíme Schifferné Szakasits Klára Fent és lent c. könyvének, amelyik az elmúlt hetekben jelent meg a Tények és Tanúk sorozatban.

Valóban tanuja volt a kor szinte minden jelentős eseményének. Apja, Szakasits Árpád az SZDP főtitkára, köztársasági elnök, és az egyesült munkáspárt, az MDP elnöke lett. Csaknem valamennyi jelentős személyiség megfordul a regény lapjain, az író barátai-ismerősei közt találjuk Rákosit, Révait vagy Rajk Lászlót, és feleségét.

A könyv irodalmi értéke telán vitatható, de jelentősége aligha. Még felvillannak benne a háború félelemmel telített évei, majd az újjáépítés időszakáról és a pártok közti harcról olvashatunk szubjektívnek tűnő, de mélyen őszinte leírást. Ez talán szokatlan a semmitmondó nyilatkozatokhoz szokott magyar olvasónak. Pedig, szerintem igazán természetes érzés, ha az édesapjával elfogult valaki, és kicsit az ő „öreg szocdem”-es szemüvegén keresztül nézi az eseményeket. Rengeteg meglepő tény tár fel, árnyaltabbá rajzolja a korról alkotott képünket. Aztán az utolsó oldalakon megjelennek a sötét Pobedák...

A bevezetőben bemutatott bizakodó hangulatban egyesült a két munkáspárt. Már ekkor megjelentek azonban az ötvenes évek „nyakába vart” torzulások:

„Működésbe kezdtek az egységbizottságok. A két párt funkcionáriusai közt az arány 4:2 vagy 6:3 volt a kommunisták javára.

A feladat az volt, hogy kialakítsák az új párt-szervezetek tagságát. Továbbá célul tűzték ki a Szociáldemokrata Párt megtisztítását a „jobb-oldali elemektől”, nehogy oda nem valók kerüljenek az új egységes pártba. A feladatot végrehajtották a bizottságok. 20-25000 párttagot zártak ki, 32 képviselőt fosztottak meg a mandátumától.

A kizártak a nyilvános politikai és erkölcsi megbélyegzése mellett többen a munkahelyüket is elvesztették. Apám megdöbbenően soknak tartotta a kizártak számát. Főleg azért, mert a kizártak között sokan a munkásmozgalom régi harcosai voltak. A felszabadulás előtti nehéz években álltak helyt az üzemekben, a bányatelepeken.”

Talán nem unalmas, ha hosszabban idézzük, amint az író egy ismerőse elmeséli kizárása történetét:

„A kitűzött időben elmentem a párt-szervezetbe, a felülvizsgáló bizottság elé. Megvárakoztattak, de végül csak behívtak. Egy asztal mögött ült a bizottság, középen az elnök, akit ismertem. Ahogy megláttam, rosszat sejtettem. — Mit keres ez itt? Mellette egy bodros fekete hajú, kicsit kancsal nő ült, aki azonnal nekem támadt.

— Úgy tudom, az elvtársnő kereskedő. Üzlete van, és azelőtt a svábokkal is kereskedett. Igaz?

— Igaz- válaszoltam.- Sokat, nagyon sokat dolgoztam és dolgozom ma is, elvtársnő. Éjjel három órakor már kint vagyok a Nagyvásártelenen. Ott szerzem be a friss zöldséget, gyümölcsöt.

— Ebben nincs is hiba- mondta-, csak abban, hogy ez a tevékenységed osztályidegen, nem egyeztethető össze a párttagsággal.

— Kérem- mondtam én-, a múlt rezsimben is ezt csináltam, ez a szakmám. A jövedelmünk egy részét- akkor még élt a férjem- a mozgalomnak adtuk. A férjem negyvenkettőben halt meg, cipő-felsőrész-készítő volt. Kglonics Ferenc elvtársnak ő adta a Vörös Segélyre a pénzt, amíg csak élt. Férjem halála után meg én. A ferencvárosi pártpárthelyiség bérét is mi fizettük, meg a villanyt.

>>

A választások alkalmával sem fukarkodtunk..,mond-
tam el mindezt és még többet egy szuszra.

-- Jó, jó- vágott közbe.- Nem is erről van
szó, elvtársnő, hanem arról, hogy fejletlen az
ideológiád, igen, az ideológiád fejletlen."
...,, Aztán valami eszébe jutott, és hirtelen azt
kérdezte: mit tennék akkor, ha Magyarországon
valami zavar, valamilyen változás következne be.
Elmennék-e akkor az országból. Elmennék-e pél-
dául a burgenlandi rokonaimhoz?

Nem egészen értettem a kérdést. Milyen zavar-
ról beszél ez a nő, de a válaszom egyértelmű
volt: miért mennék el? Itt a családom, itt a

házam. Miért mennék el?

Ekkor az az ostoba elnök, akinek jól ismertem
homályos multját, az asztalra csapott: - Ahá!
Most leleplezte magát az elvtársnő! Tipikus bur-
zsoá beszéd!- kiáltotta diadalmas hangon.

Értetlenül néztem rá. Aztán a kancsal nő vette
át a szót:

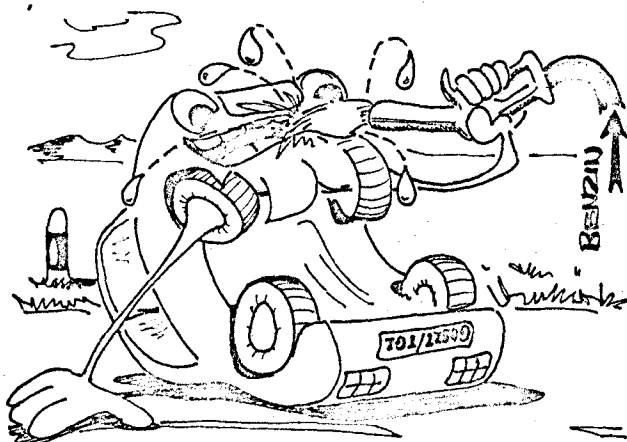
-- Most maga is láthatja, elvtársnő, hogy
mennyire fejletlen. Mert itt Magyarországon nem
lehet zavar, nem történhet semmiféle változás.
mert ez az ország szilárd bástya a béke front-
ján."

BNV

Az őszi BNV járműbemutatóját megtekintő kül-
földi látogató hiába keresi a budapesti utcá-
kon a kiállított autókat. Csak elvéve talál-
kozik egy-egy Opellal vagy Toyotával. Az utá-
kon a nem éppen korszerű kelet-európai autók
falják a benzint, és nem egészen értem azok op-
timizmusát, akik az új KGST típusoktól gyors
javulást várnak: ezek megjelenéséig jónéhány
évet várhatunk, és e gyárak kicsi aktivitását
ismerve akkor sem biztos, hogy kellő darabszám-
ban kerülnek be hazánkba.

Mit értek kicsi aktivitáson? Az amúgy sem ru-
galmas gyárak a KGST exportpiacokat - amelyek
közül az egyik legjelentősebb a saját autógyár-
tással nem rendelkező magyar - különösen mos-
tanában kezelik. Ezt szimbolizálta a vásár is.
A Skoda például a két ismert /105 S és 120 L/
típusát hozta el, nem igazán keltettek feltű-
nést az elektromos gyújtású Trabantok, Wartbur-
gok sem. A szovjet autógyártást a kockalámpás
Lada sorozat /2104-es új kombi, 2105 és 2107/
és egy 2410 - számjelű régi-új Volga változat
képviselte. Egyedül a román kiállításon lát-
hattunk újdonságokat: 1400-as 65 LE-s motorral,
ötsebességes váltóval szerelt kétajtós sport-
autót, egy luxuskivitelű limuzint, és egy kom-
bit a Dacia gyárból, az itthon még mindig is-
meretlen Olcitot és a kis ARO 10-est. Ez össze-
sen 16 autó volt a szocialista gyárakból, Ja-
pánból 22, Nyugat-Európából 18 személygépkocsi
érkezett a BNV-re.

Különösen a távol-keleti gyárak aktivitása
a meglepő - bár napjainkban Lázár György útja
után ismét szóbeszéd tárgya egy összeszerelő
üzem építése.

Tény: a KILÉNE japán autógyárból HAT jelen
volt a vásáron. És ez, mivel a csaknem százez-
res magyar piacon eladott néhány száz autót
értékesítenek, ez mindenképpen figyelemreméltó.
A kiállító gyárak:

Japán	6
NSZK	3
Szovjetunió	2
Csehszlovákia	1
Románia	3
NDK	2

A Vasárnapi Hírek szeptember 29-i vásári beszá-
molójában néhány sort veszteget a kiállított
típusokra, majd a tervezett OKA szovjet kisau-
tót ismerteti. De ez még csak terv, jó néhány
évbe telhet, míg megjelennek a magyar utakon,
és akkor biztos-e, hogy elegendő érkezik ha-
zánkba?

Egyáltalán nem vagyok meggyőződve arról,
hogy ha korszerű, gazdaságos személygépkocsi-
kat szeretnénk látni útjainkon, azokat nem ma-
gunknak kellene gyártani vagy összeszerelni.

IAESTE

Az IAESTE / International Association for the Exchange of Students for Technical Experience/ a mérnökhallgatók nemzetközi szervezete. A szervezet 1983. januári konferenciáján megszavazta Magyarország csatlakozását. Hazánkat egyelőre a BME képviseli, de később más műszaki egyetemek is részt vesznek majd a munkában. A szervezetnek a legtöbb európai állam, valamint az USA, Kanada, Japán és néhány fejlődő ország is tagja.

A szervezet célja: szakmai jellegű munkát biztosítani a hallgatóknak külföldön. Természetesen ennek ellenében mi is fogadunk külföldi diákokat.

Az IAESTE a következő évre tervezett cseréket a januárban megkötendő

ket a januárban megtartandó konferenciáján köti meg. A konferencia előtt a leendő állások földrajzi és szakmabeli elosztásáról csak hozzávetőleges képünk lehet, a végleges álláslista csak január végére alakul ki.

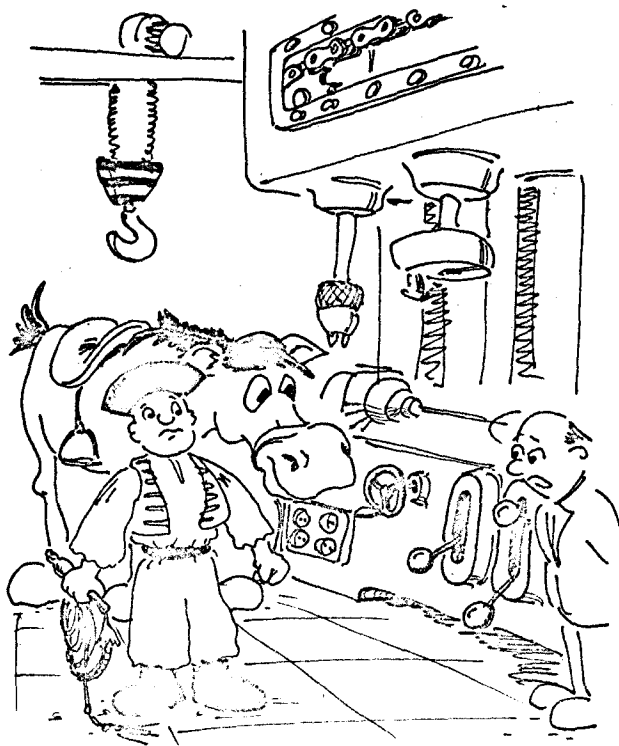
A magyar fél - a földrajzi távolságok miatt - elsősorban a nyugat-európai országokkal, valamint Csehszlovákiával, Lengyelországgal és Jugoszláviával szeretne cserélni.

Miind ezt azért hangsúlyozzuk, hogy a jelentkezők ne egy-egy országot, hanem országokat tüntessenek fel a jelentkezési lapokon. A jelentkezés alapvető szempontjai a következők:

1. NYELVI : A hallgatóknak idegen nyelven kell a munkaadóval szót érteni, ezért az alapvető, hogy jól beszéljenek az adott nyelven; franciául, angolul, németül vagy a fogadó ország nyelvén.

2. Csak szakmailag már valamennyire már képzett hallgatókat szeretnénk kiküldeni, ezért az elbírálásnál a TDK, illetve egyéb egyéni szakmai tevékenységet, a tanulmányi előmenetelt vesszük figyelembe.

3. Emberi magatartás: Szeretnénk, hogy mel-

tőan képviseld egyetemünket, hazánkat külföldön, ezért megkérdezzük tankörödöt, KISZ alapszervezetet, barátaidat, hogy mi a véleményük rólad.

A munka a nyár folyamán 4-6 hétig tart. A kiutazó hallgatók hivatalos utlevelet kapnak, az utazási költségeiket viszont saját maguk fizetik / ez több ezer forintot jelent! /.

A munka a nyár folyamán

A munkáért a munkaadók az országnak megfelelő kezdő átlagbér körüli ösztöndíjat biztosítanak, amely fedezi a szállás- és étkezési költségeket, és ezen felül zsebpénz is marad.

Harmad, negyed és ötödévesek jelentkezését várjuk! Jelentkezési lapokat a KV irodában a Bartók Béla u. 19-ben kaphattok, s azokat legkésőbb október 25-ig szintén ott adhatjátok le.

A nyelvvizsgák tervezett időpontja nov. 18-22.

Ezt a külföldi munkavállalást az egyetem elfo fogadja nyári termelési gyakorlatnak!

IAESTE Hungary

BUDAPEST

KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR

Kiadja a BME és a Közlekedésmérnöki Kar KISZ szervezete.

Felelős kiadó: Boros András
Felelős szerkesztő: Kelemen László
Főszerkesztő: Nauner Csaba

Készítették: Petykó Csilla, a 224. szoba lakói,
Tóth János, *Skalvitz Antal*

Grafika: Szemi